

Overordnede krav: Du skal formulere dine overvejelser over de kunstneriske valg, du/I har truffet undervejs i processen, og perspektivere til relevant historie og teori.

Rapporten skal:

- forklare og argumentere for projektets idé (hvad ville vi med forestillingen, målgruppe, budskab/morale? - og hvorfor?)

Til start har formålet med projektet både være at moralisere og underholde. Her har tanken været at stykket nemlig skulle kunne frembringe et budskab som på sin hvis var ret alvorligt men på en humoristisk måde som både underholder, men også understreger den hvor triste skæbner hver af karaktererne er. Dette lykkedes dog ikke helt for os. Vi formåede i vores realisationsprocess at ligge meget af budskabet bag os. Derfor blev fokuset lagt på at underholde. Det budskab vi havde tænkt os, og som også kom til udtrykt i en hvis grad var denne her relation mellem mennesker. Hver af karaktererne lever i hver deres lejlighed (på nær xxxxxx, som vi valgte at projekttere som hjemløs, med særlig tilknytning til en bænk), og dermed også lever i hver deres bobble. De ønsker at komme hinanden ved men mislykkedes grusomt i deres måde at kommunikere med hinanden på. Til sidst i stykket lykkedes det dem dog at få samlet sig, dette sker dog på en nærmest falsk måde, hvor hver af karaktererne til sidst fastlåses et i smil omkring bænken som er stykket omdrejningspunkt. Dette skulle vise hvordan de egentlig ikke er blevet lykkeligere eller har ændret på nogle af de psykiske problemer de hver i sær døjer med. I stedet har de bare fastlåst sig selv i en ny tilstand. Alt dette skulle vise denne overfladiske måde vi håndtere vores problemer, og hinanden på. Det skulle afspejle en form for tragisk komedie hvor de alle var sjove at se men indeni dybt problematiske som karakterer. Her var ideen nemlig at man kunne udtrykke budskabet bedre hvis der var en grad af humor med, da dette ville understrege deres akavede måde at integrere med hinanden og drage sympati fra publikum.

- beskrive og reflektere over realisationsprocessen (herunder arbejdet med egen (primære) rolle).

Under realisationsprocessen fokuserede jeg personlig meget på xxxxxs udseende og personlige udtryk. Herunder specifikt hendes toneleje og talemåde. Jeg forsøgte mig med forskellige stemmer og hvordan hver replik kunne siges med forskellige grader af forskellige følelser. Hvornår var hun vred og forvirret og hvornår var der brug for at der blev udtrykt noget andet. Dette lykkedes ikke helt for mig. Hendes følelser blev apatiske og meget flade. Jeg endte også per opfordring at droppe den mere lyse og naive stemme jeg egentlig havde tænkt mig til xxxxxx, da den ikke passede med den forestilling vores instruktør havde til rollen. Dette er noget jeg fortryder efterfølgende og egentlig føler jeg kunne have arbejdet mere med og muligvis kunne have realiseret på en måde som havde passet bedre. Her kunne jeg nok også have arbejdet med at udtrykke xxxxxs følelser bedre. Som karakter blev hun meget overfladisk og jeg fik ikke udtrykt de indre kvaler som hun døjer og hendes top ulidelig måde at være på. Nemlig det der er med til at understrege hendes dårlige relation til xxxxxx og xxxxxx. Generelt kunne jeg godt have arbejdet med at være mere karikeret og derved få udtrykt hendes meget store følelses spektrum og skift bedre. Her havde det nok været fordelagtigt hvis vi som hold og også hvis jeg personligt havde arbejdet med de forskellige scener på flere forskellige måder i stedet for at fastlåse os på en måde fra starten af. Her har jeg tidligere haft stor succes med blandt andet at udfører mine replikker på en masse forskellige omend ikke tider mærkelige og dybt forkerte måder for at få et bedre feel for karaktererne og hvad der er tanken bag hver enkel replik. Herunder kunne man også have arbejdet en mere med variationsprincipper. Dette kunne have hjulpet os en hel del med at

frembringe et mere levende stykke, hvor vi endte med at være ret fastlåste. Her havde det nok også været smartere at være mere klarer over præcis hvilken spillestill det var vi ville benytte os af og derefter lavet nogle øvelse som havde passet dertil. Her kunne vi have arbejdet med noget improvisation og muligvis noget episk teater for at frembringe den enkelte rolles motivation og muligvis også være mere præcise i det karikerede spil gik efter.

- redegøre for de teorier og teknikker der er valgt (improvisation, Stanislavskij, Brecht, eksistentialisme/absurdisme, moderne teknikker).

Vi valgte til dette projekt at ligge os til det moderne teater. Vores fokus var samfundskritik med en mere blød vinkel som lagde sig op af karakterendes følelser og relationer til hinanden. Vores spillestil bar indflydelse af stanislavskij og arbejde en del med indlevelse og motivation. Dog blandene vi dette med denne karikerede væremåde vi ser fra brecht, som skulle bringe humor til stykket og understrege de mærkelig og extreme situationer hver af karakterende endte i. Vi anvendte dog ikke den samme distance fra rollen som ellers ville have karakteriseret denne spillestill. Dette var et bevidst valg som dog kunne have været gennarbejdet bedre. Udover dette forsøgte vi at benytte os af en grad af performance teater som skulle vise den indre konflikt for hver af karakterende og bringe nogle følelser frem i publikum. Dette blev udført via en koreografisk sekvens som skulle minde om en nat hvor alle karakterende drømmer hver i sær. Hver af dem er i samme rum og de lader til at have en samtale. Intet af det giver dog mening og de kigger ikke på hinanden eller lægger mærke til hinanden fravær eller tilstedeværelse. I baggrunden høres der psykedelisk musik og hver karakter bevæger sig mekanisk og som om de har en hensigt, uden at de rent faktisk handler på noget. Dette skulle understrege deres dårlige relation til hinanden og skulle bruges til at få publikum til selv at kunne mærke den forvrængede tilstand var af dem følte indeni. Personligt prøvede jeg at benytte det magisk hvis og sætte mig i min rolles sted. Her prøvede jeg se hvordan jeg selv ville have reageret i hendes situation og huskede tilbage til lignende episoder fra mit eget liv. Så kiggede jeg på hendes motivation for de enkelte handlinger og prøvede at kode dette sammen til den indre tumult jeg fortolkede rollen at have. Dette lykkedes for mig på et mere personlig plan mens jeg arbejdede med rollen, men faldt fladt under den reelle fremvisning og generelt var det meget utydeligt i mit spil. Jeg levede mig ikke godt nok ind i hendes følelse til samtidigt at kunne udtrykke dem og spille dem karikerede på samme tid. Det eneste tidspunkt hvor jeg rent faktisk fik draget på dette var under "knivdramaet" her kom der en smule af denne vrede og fortvivelse jeg var kommet frem til at hun følte frem, men selv her var der som om der manglede en hel indlevelse og forståelse for hendes følelser. Under stykket var jeg også generelt ret stiv i min bevægelse og kunne have gjort brug af en del mere variation. Og arbejdet måske med noget improvisation til at komme migselv lidt til livs og give noget inspiration.

- reflektere over og vurdere produkt (med henblik på forslag til forbedringer).

Generelt faldt projektet ret fladt. Vi fik opstillet et helt stykke som hang sammen og alt i alt blev historien fortalt og uden nogen store kvaler. Vi manglede dog fuldstændig den dybte som stykket havde brug for. En mere gennemgående gennemgang af vores hensigt og tema havde klart gjort os godt. Som tidligere beskrevet kunne vi have arbejdet meget mere med vores roller og spillestil. Vi har generelt ret uklarer i hvordan vi ville få det hele til at hænge sammen og fokuserede for meget på at få et produkt frem for et reelt teater stykke. Der var stor mangel på detaljer både i vores replikker, kostumer, spillestil, og arrangement. Vi arbejdede generelt i store træk og glemte de små ting som danner den røde tråd. Specielt denne ide med trådene og herunder tudebergs monolog om trådene blev på ingenmåde

gennemarbejdet, eller udtrykt. Dette gjorde at det ikke stod klart hvordan hver af karakterende hang sammen. Vores budskab faldt helt til jorden og vi glemte det næsten fulstændig selv i processen hvor vi fokuserede alt for meget på bare at sige vores replikker rigtigt. Noget som burde have øvet hjemmefra. Generelt mener jeg fik opsat et godt stykke som dog mangelede dybte. Vores lys og lyd opsætning kunne også været en del bedre. Havde vi gået tidligere igang med den og havde vi samarbejdet om det frem for at uddeligere opgaven til en enkelt person så kunne vi nok have nået meget mere og fået et dybere udtryk ud af lyset og lyden. Specielt lyset kunne have været med til at skabe denne mere følelsesmæssige og triste atmosfære som vi ønskede at opnå men som ikke blev til virkelighed. Herunder var der også nogle småfejl i selv udførelsen af lyset. Her kunne vi have instrueret vores teknikker bedre. Scenografien synes at dog var rigtigt god. Vi fik gjort brug af denne simultan scene hvilket fungerede rigtigt godt i forhold til stykket som helhed. Vores scenografi endte også med at være meget detajret i victor, og tudeberg og aksel lejlighed samt ”undenfor” dog var den mangelfuld i pigernes lejlighed. Den fik dog udtrykt rigtig godt dette hvordan hver af karakterene boede og dermed også en slags psykisk rum uden helt at ligge sig til det. Her kunne vi have gjort endnu mere brug af den ide og virkelig være gået all out og skabt en stemning i hver af lejlighederne som nemlig lagde op til denne meget forskruede måde her af rollerne egentlig havde det på indeni.

Mere overordnet skulle vi have været mere grundige med at få vores budskab frem. Vores ”performance” sekvens var heller ikke specielt gennemført. Der kunne have været arbejdet meget mere med rollernes psykiske tilstand og følelser, hvilket ville have frembragt et helt andet udtryk som havde passet langt bedre til vores budskab. Generelt manglede vi dybde, og indsigt i rollernes motivation.

- beskrive målgruppens reaktioner (med henblik på forslag til forbedringer).

Vores målgrupper var klart unge mennesker og dem var der få af i publikum. Det virkede dog til at vi ikke rigtig fik fanget dem med vores budskab og selvom vi under stykket hver i sær havde god kontakt til publikum under selve forestillinge sagde vores opsætning som helhed ikke det enkelte medlem af publikum særligt meget. Her havde det igen nok været smart at invitere flere fra den ønskede målgruppe også havde det nok også gavnet os meget at arbejde mere med det følelsesmæssige og tematiske plan i vores opsætning. Udover dette burde havde fokuseret mere på den røde tråd gennem stykket så der opstod mindre forvirring om handlingen samt hvad vi prøvede at sige. Det var et stykke med rigtig meget handling og meget lidt indhold. Her kunne en bedre koordinering af kostumer nok også have frembragt en bedre helheds fornemmelse og vi kunne have brugt den meget bedre til at skabe et visuelt udtryk som kunne have ramt publikum bedre.